

Bedankt voor het downloaden van dit artikel. De artikelen uit de (online)tijdschriften van Uitgeverij Boom zijn auteursrechtelijk beschermd. U kunt er natuurlijk uit citeren (voorzien van een bronvermelding) maar voor reproductie in welke vorm dan ook moet toestemming aan de uitgever worden gevraagd.

Boom

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet van 1912 gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Voor zover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikelen 16h t/m 16m Auteurswet 1912 jo. Besluit van 27 november 2002, Stb 575, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoeding te voldoen aan de Stichting Reprorecht te Hoofddorp (postbus 3060, 2130 KB, www.reprorecht.nl) of contact op te nemen met de uitgever voor het treffen van een rechtstreekse regeling in de zin van art. 16l, vijfde lid, Auteurswet 1912.

Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatiewerken (artikel 16, Auteurswet 1912) kan men zich wenden tot de Stichting PRO (Stichting Publicatie- en Reproductierechten, postbus 3060, 2130 KB Hoofddorp, www.cedar.nl/pro).

No part of this book may be reproduced in any way whatsoever without the written permission of the publisher.

info@boomamsterdam.nl
www.boomuitgeversamsterdam.nl

Redactioneel

Met dit nummer sluiten we de tweede jaargang van het Tijdschrift voor Psychoanalyse af. Er waren in de eerste jaargang twaalf artikelen, acht verslagen, acht boekbesprekingen en acht andere bijdragen. Dit jaar heeft u kunnen aantreffen elf artikelen, negen verslagen, zestien boekbesprekingen en negen andere bijdragen. Dit jaar begon ook de nieuwe rubriek *Vignetten*, fors ingezet in nummer 1 en daarna voorzichtig uitlopend in dit nummer. Nu ik dit schrijf (15 oktober) zijn er dertien artikelen ontvangen, waarvan er inmiddels vijf zijn geaccepteerd.

Het past mij niet om een inhoudelijk oordeel te geven over ons eigen product, wel mag ik een eigen indruk geven en die is dat de levendigheid is toegenomen. Boekbesprekingen komen spontaan binnen, de academie wordt afgewisseld met de kliniek. Nederland laat ook meer van zich horen. Het is niet uit chauvinisme dat zulks me verheugt, maar in het besef dat ons blad stevig moet wortelen in alle eraan participerende verenigingen.

We hebben onze mini-affaire gehad rond *Brief aan mijn analyticus*. De ontdekking daarvan vindt u in dit nummer. Ineens bleek ons Tijdschrift meer gelezen en gezien te worden dan we wisten. Dat deed ons goed.

In de afsluiting van de vorige jaargang schreef ik al: 'Wat is de reden dat er zo weinig gevalsmateriaal wordt ingezonden? De officiële reden is de discretie, die inderdaad een centrale waarde in ons werk is.' Het bestuur van het Tijdschrift heeft daarop besloten een conferentie te organiseren voor besturen, opleiders en mogelijke publicisten van alle participerende verenigingen over het onderwerp 'Discretie'. Het werd een openhartige bijeenkomst in het Utrechtse Stadskaatsclubgebouw. Een verslag hiervan vindt u in dit nummer. In de volgende jaargang hopen we de lezingen te publiceren. De bijeenkomst was goed bezocht, maar het zou voller zijn geweest als we niet de onverwachte concurrentie hadden gehad van de oratie van prof. dr. Harry Stroeken, het Genootschapslid dat precies op dat moment hoogleraar godsdienstpsychologie werd te Leiden. Eveneens op dezelfde dag op hetzelfde uur organiseerde het Nederlands Psychoanalytisch Instituut een nascholingsmiddag voor zijn Opleidingscommissie-indicatoren. De gelijktijdigheid van dit soort bijeenkomsten kan wellicht in de toekomst voorkomen worden door ons zéér tijdig van uw plannen op de hoogte te stellen, zodat bij het secretariaat navraag kan worden gedaan.

Als redactie moesten wij afscheid nemen van Roos van der Mast. De arbeid, voortvloeiend uit een combinatie van boeiende functies werd haar te machtig, zeker nu ze op het punt staat hoofdredacteur te worden van het Tijdschrift voor Psychiatrie. Wij betreuren haar vertrek zeer. Als redacteur

Redactioneel

Hans Reijzer

was zij tegelijkertijd zeer kritisch en zeer royaal. Weinig fouten zag zij over het hoofd, veel vergaf ze. Het genoeg met haar samen te werken zal nu aan anderen gegeven worden. Een ieder zei bij het afscheid op zijn manier dat hij er zeker van was dat hij of zij haar in één van haar volgende functies weer zal tegenkomen. Daar vertrouwt ook ondergetekende op.

Hans Reijzer